

σελ. 224. Ὁ μαθητὴς Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, ὁ γράψας κατὰ τοῦ σχίσματος τῶν Παπιστῶν, δὲν ὠνομάζετο Μανουήλ, ἀλλὰ Μάξιμος. Ἐσφαλμένως ἔτι λέγει ὁ κ. Σάθας ὅτι ὁ Μάξιμος, ἢ ὡς αὐτὸς τὸν ὀνομάζει Μανουήλ, ὑπῆρχεν ἐν ἔτει 1590 Πρωτοσύγκελλος Χίου. Ὁ ὑπογράφας τὴν πρὸς τὸν Πατριάρχην Μητροφάνην ἀναφορὰν τῶν Χίων ἐν ἔτει 1590 Μανουήλ Πρωτοσύγκελλος, δὲν εἶνε ὁ αὐτὸς Μαξίμω τῷ Πελοποννησίω. Ὁ Μάξιμος ὑπῆρχεν ἔτι τῷ 1602 ἀρχιδιάκονος Ἀλεξανδρείας, ὡς δειχθῆσεται ἀλλαχοῦ. Ὁ κ. Σάθας ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον τὸ διήρπεν εἰς τρία, εἰς Μανουήλ Πελοποννήσιον, Μάξιμον Πελοποννήσιον καὶ Μάξιμον ἀρχιδιάκονον Ἀλεξανδρείας.

Πλὴν τῶν μνημονευομένων σώζονται καὶ τὰ ἐξῆς πονήματα Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου, τοῦ χρηματίσαντος ἀρχιδιακόνου Μελετίου τοῦ Πηγᾶ. 1) Λόγος περὶ παρθενίας Βασιλείου τοῦ μεγάλου μεταφρασθεὶς εἰς κοινὴν γλῶσσαν χάριν ὠφελείας τῶν τὴν μοναχικὴν μετιόντων πολιτείαν. 2) Ψαλτήριον μεταγλωττισθὲν εἰς κοινὴν γλῶσσαν παρὰ Μαξίμου ἱερομονάχου τοῦ Πελοποννησίου. Ἄρχεται. „Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅπου δὲν ἐπῆγεν εἰς τὴν βουλήν τῶν ἀσεβῶν κτλ. Ὁ Μάξιμος ἔζη ἐν ἔτει 1620 ἐν Ἱερουσαλήμ.

σελ. 227. Λουδοβίκος Ποδοκάτταρος, ἐγεννήθη ἐν Κύπρῳ ἐν ἔτει 1431. ἐτελεύτησεν ἐν Ῥώμῃ 75 ἐτῶν τῷ 1506 ἔτει. Συνέγραψε Historiam de rebus Cypriis.

σελ. 228. Ἄγγελος Καλεπιανός, ἐγεννήθη ἐν Λευκωσίᾳ τῆς Κύπρου, ἐγένετο μοναχὸς τοῦ τάγματος τῶν Δομινικανῶν, διδάσκαλος τῆς θεολογίας καὶ γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ τάγματος ἐν Ἱερουσαλήμ. ἤχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀλλὰ ἠλευθερώθη τῇ φρονίδι τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ τάγματός του· ἔκτοτε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1571 διέτριβεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅπου τοὺς αἰχμαλώτους χριστιανούς ἐπισκέπτετο καὶ ἐλεημοσύνην ὑπὲρ αὐ-